

Juni 2010 Jaargang 33 Nr 2

(On)gemak

Het zal wel te maken hebben met het opwarmen van onze aardkloot dat het weer zo nu en dan zorgt voor groot ongemak. Global Warming, je wordt ermee doodgegooid, duurzaam is ook zo'n hype. Je kunt deze zaken overal voor gebruiken, de opvliegers die sommigen hebben, geen hormonale zaak, nee opwarming. Tuinieren, bankieren, hardlopen doen we allemaal duurzaam. Het dondert niet over wie of wat je het hebt, met deze etiketten ben je zeer correct bezig. Maar het duurzame lopen van een halve marathon in Enschede werd afgelopen april aardig verpest door die Global Warming. Hoe kan het anders dat op deze zondag de temperatuur steeg richting 30graden. Door de CO2 uitstoot en het broeikas effect in Enschede kwamen een aantal lopers in de problemen, Zo had ik problemen met een andere vorm van uitstoot, gelukkig bracht een dixi bij de finish verlichting, niet iedereen kon echter van een dergelijke ontlasting genieten.

Na dit zomers weekend, was het snel gedaan met het mooie weer, mei was nat en veel te koud. Onze klimaatgoeroes hielden zich gedeisd, dit te duiden was toch wel een tikkeltje lastig. Maar we gaan in de maand juni genieten van een mooie maand is mij verzekerd, Engelse wetenschappers voorspellen een zeer warme zomer, dus goeroe en ik zitten gebeiteld. Maar wat voor de één ongemak is, is voor de ander een feest. De Kariboetoeschouwers hebben genoten van het weer, ijs bier en wijn waren hun deel. Op de tijd werd niet gelet, thuiszitters moesten zich maar redden, zij waren op de fiets, heen en weer, klimaatneutraal de hort op. De warme zomer kan niet iedereen bekoren, oudervandagen zien die tijd met zorg tegemoet, hun ventilatiesysteem en de daarvoor benodigde pompsnelheid van het bloed, krijgen het zwaar te verduren. Wij als

lopers kunnen kiezen, niet, langzamer of korter lopen, kleding minder of nog minder. Zoals gezegd ieder ongemak heeft zijn gemak, Cruijffiaanser kan het haast niet.

Bijvoorbeeld het naderende WK voetballen, sommigen kijken er naar uit, kranten staan er vol van, de tv staat bol van de beschouwingen over het toernooi in Zuid Afrika. Maar je zult ze de kost moeten geven, al die mensen die het geen moer interesseert of Sneijder of van der Vaart op 10 speelt. Het is hetzelfde als met carnaval, er zijn ook haters onder Brabanders en Limbo's. Dan heb je natuurlijk ook de tussenmoot, het spelletje is leuk vinden zij, maar de kabouterplopmutsen en de wortelen die volwassenen op hun oranje geverfde kop dragen, wekken bij deze mensen toch wel enige lichte braaknijgingen op. Daarentegen kunnen ook wat deze groep betreft luchtig uitgedoste Italiaanse -, Braziliaanse - en Deense schonen, al of niet opgemaakt, niet vaak genoeg in beeld komen. Het oog en je hormonen willen ook wat. Spontaniteit is bij deze gekte vaak ver te zoeken, de ene doet het en de ander gaat er in mee, of moet er in mee gaan. Ik zag in de krant een totaal oranje gekleurde straat, gevels lantaarnpalen, alles was oranje en versiert met de driekleur. Denk maar niet dat je het in je hoofd kunt halen om als straatgenoot niet mee te doen. Spontaan geregisseerd, Kim uit Noord Korea kan hier nog iets van leren.

Maar genoeg, op het moment dat ik dit schrijf moet het 40 jarig Kariboejubileum nog komen. Aangezien ik niet vooruit kan kijken hoop ik dat het een geslaagd feest zal worden. Met het weer zit het wel snor voorspel ik, Global Warming weetjewel. De BBQ is vast wel CO2 neutraal, en de varkens, kippen, of wat we maar krijgen, zijn hiervoor duurzaam de nek omgedraaid. Het zal allemaal dik in orde zijn.

Geniet ervan en voor zover allemaal een fijne vakantie en goed weerkomen.

Ko

Bericht van de Contact Commissie.

Nu de vakantieperiode weer aanbreekt, alhoewel het er voor sommigen al weer achter de rug is, willen wij jullie nog even op de hoogte stellen van het wel en wee binnen Kariboos.

Hartreanimatie.

In april hebben al onze leden die ieder jaar weer de hartreanimatie doen, de herhaling gevolgd. Op dit moment is het niet alleen meer reanimatie maar ook het werken met de AED (defibrilator). Onder leiding van Albert Buursink hebben we weer leerzame avonden gehad en is onze kennis weer opgefrist. Dankzij de bijdrage van het Schoolfeest-fonds die we dit jaar weer mochten ontvangen, hoefden de cursisten deze keer geen eigen bijdrage te geven. Mochten er leden zijn die ook behoefte hebben aan een cursus om opgeleid te worden, laat het de CC weten, dan gaan we de mogelijkheid bekijken voor een nieuwe opleidingsronde.

Webmaster.

Ronald Heij had afgelopen winter aangegeven te willen stoppen met de activiteiten voor de website. Vanaf het begin is hij onze webmaster geweest, heeft de website vorm gegeven en hier vele uren aan besteed. Via deze weg wil ik Ronald bedanken voor alle inzet en tijd die hij aan de website heeft gegeven. Velen weten inmiddels de weg naar onze site te vinden. Wij hebben Jos Kuypers bereid gevonden de taak van webmaster over te nemen en zo menigeen misschien al ontdekt heeft, is Jos al op enthousiaste wijze bezig om de site levend te houden. Ook het gastenboek wil hij opnieuw leven inblazen, dus: kijk regelmatig op de site en maak gebruik van dit gastenboek.

Clinics

Na het overweldigende succes van afgelopen jaar, we begonnen met bijna 50

deelnemers, zijn we ook dit jaar weer gestart met de clinics voor de beginnende hardloper. Stukjes in de weekbladen, Goors nieuws en Maarkels nieuws hebben er toe geleid dat we dit jaar maar liefst bijna 70 deelnemers hebben! Onze leiders hebben er de handen vol aan om de trainingen in goede banen te leiden maar het plezier van weerskanten vergoed veel. Ook dit jaar zal de Huttenkloasloop weer het einddoel zijn voor de 5 kilometer.

Jubileum.

Op het moment dat de Lange Adem in de bus valt, zit onze jubileumfietstocht er op. Zo het eruit ziet gaat deze fietstocht een groot succes worden gezien het aan leden dat zich met gezinsleden heeft opgegeven. Tevens zullen we door de jubileumcom-missie op een cabaret getraakteerd worden, dus dat belooft het nodige spektakel.

Ziekte.

Van deze kant kunnen we gelukkig melden dat het met Arie Hofhuis, onze leider van de maandagavondgroep, de goede kant opgaat. Na een operatie en vele bestralingen ziet het er voor Arie, en natuurlijk voor Jennie en kinderen ook, positief uit. Hopelijk komt er voor hen nu een periode van rust en weer genieten aan.

Nu gaan we de vakantieperiode tegemoet, maar natuurlijk eerst het grote Goorse school- en volksfeest. Menig Kariboe zal elkaar in de tent (of daarbuiten) weer treffen en het glas heffen en leegdrinken.

Van deze kant wens ik een ieder een heel goed schoolfeest (ik kan wel zeggen; doe rustig aan maar doet tocht niemand) en aansluitend voor iedereen die het nog tegoed heeft een heel fijne vakantie.

Vergeet de trimschoenen niet!!

Namens de Contact Commissie

Anja Assink

Nieuwe webmaster voor de Kariboes Website:

Per 1 april heb ik het beheer van de website overgenomen van Ronald Heij.

Ronald heeft het ontwerp en het beheer van de website vanaf het begin gedaan en vond het tijd worden dat het stokje over te geven aan iemand anders.

Ronald, nogmaals hartelijk bedankt voor al je inzet en je hulp bij de overdracht!

Naar aanleiding van wat opmerkingen heb ik al geprobeerd de site wat overzichtelijker te maken en uit te breiden.

Kijk voor de aardigheid maar eens op www.dekariboesgoor.nl

Er zijn nu o.a. een aantal linkjes bij gekomen en wat meer actuele informatie.

Heb je zelf nog ideeën of aanvullingen? Laat het mij weten via webmaster@dekariboesgoor.nl of via het gastenboek op de site.

Heb je leuke foto's van of over de Kariboes, mail ze mij toe dan komen ze ook op de site.

Alvast veel kijkplezier op de site.

Jos Kuijper

Fietstocht 6 juni

Bedankje

Langs deze weg wil ik iedereen hartelijk bedanken voor de getoonde belangstelling in welke vorm dan ook tijdens mijn ziekte, operatie, thuiskomst en herstelperiode. En ook voor de steun aan Jannie, Arno, Raymond en Anneke.

Nogmaals bedankt.

Jan Koeleman

Leo bedankt!

Een groep van ongeveer 15 Kariboes heeft vanaf januari wekelijks onder de bezielende begeleiding van Leo getraind. voor de halve marathon van Enschede.

Leo, het was geweldig. We hebben getraind bij kou, sneeuw en gladheid, En we did it. Volgend jaar naar de tropen voor de voorbereiding.

Praoterieje oet de Achterhoek De Deerntjes (33)

‘Wi’j bunt besmet met ‘t school-en volksfeestvirus”, beste leu! De deerntjes zit d’er helemaol vol van. Zelfs mooder, toch zelf neet zo’n feestnummer, wakkert ‘t virus behoorlijk an. Kots nog, ne kabaal op straote, knetterharde muziek van ‘t smartlapp’nkoar, of wi’j ne cd wilt kop’n? Mooder löp op de geluudswag’n af asof ‘t de bevrijders bunt dee ze in de arm’n wilt vlieg’n. Glundr’nd kömp ze vol trots de kök’n in lop’n met de cd alsof ze ne diamant hef e kocht. En dan dee muziek, ik word d’er helemaol krets van, hele dag’n gaet d’er van. Ze zingt oet volle borst met, veur heur is ‘t school-feest bi’j voorbaet al e slaagd. De deerntjes bunt d’er ok onwies drok met, al maonden warkt ze met de wagenbouwers um de eerste pries te hal’n. As ik ze mot geleuv’n mot ze hard wark’n. De schoolfeestvlagge hangt al wek’n oet en ‘t schoolfeestbeukske wordt e speld alsof ‘t de biebel is. Dit keer laot wi’j ons oaver hal’n met de buurte naor de tente te gaon. Um veer uur ‘s zaoterdaysnaomiddags kömp de buurte op de fietse bi’j ons an. Daor geat ‘t hen. De tente damp’t al, ne onwiese hette zal ik zegg’n, ik kreeg d’er ne onmundige dorst van. En ik neet allenig, de mouw’n werd’n op e streupt, en met tredes tegelieke wordt bier e haald asof ‘t water is. D’er wordt e zongen, d’er wordt e host, d’er word’n sterke verhal’n verteld, de leu veel’n mekare um de nekke asof ze mekare jaor’n neet e zeene hadd’n. Zelfs mooder krig blosjes op de wang’n, drok in de weer met Jan en alleman, ‘t lik of de hele wereld heur kent. De Aole Bigband blaost ‘t dak d’er af en wet ons op te zwep’n tot ne kolkende hossende meute. De stemming zit d’er onmeundig in. De deerntjes bunt helemaol in hun element. Bunt ze anders zo kritisch op vader, noo vleeft ze mien um de nekke en zegt teg’n de leu “Kiek dat is mien vader” en de bewondering druip’t d’er vanaf. En beide deerntjes

geeft mien dikke zoen’n op de wange. Ik word d’er verleg’n van. Was ‘t maor alledage schoolfeest dacht ik nog. Veur dat ik er arg in had, kreeg ik de konte vol en begon ik al ‘n betj’n te toll’n op de bene. Maor de buurte was nog volop in de weer. Daor midden in de polonaise zag ik mooder zwaaiend met de hande naor iederene. Wi’j hadd’n zo’n schik en geleufden zelfs onze eig’n verhal’n. Ze war’n d’er allemaol, leu dee oe anders neet zeet, bunt oetgelaten. Iedereen lik wal familie, zo kundig bunt de leu. D’er is van alles, etterieje en niks ontbrekt d’er an. Inmiddels hef ‘t Dweilorkest “Van toet’n noch blaoz’n” de tente aovernomne en de hele buurte staet d’er um hen te hossen. Ze könt d’er neet genug van krieg’n. En zo zag’n wi’j in de wiete de deerntjes met hun groep de tente oet zwaaien. Veur ons een teken naor hoes hen te gaon. Zo zocht’n wi’j onze fiets’n op, wat nog tot vermakelijke taferel’n leidden, wi’j gedraagd’n ons as jonge leu met ne bult lawaai. En wi’j as kearls hadd’n vol op prötjes en mosten geregeld van de fietse um de aerappels af te get’n. Zo ging’n wie slinger’nd op hoes op an. Nog één afzakkertje bi’j Jan en Hermien!? ‘t Hele spul was al gearriveerd toon wi’j ‘t arf op reden. En op eens was ik mooder kwiet, en heurde ik heur hardop rop’n: “Gait, help mien ‘ns eff’n”, daor lag ze met de konte in de hegge met de fietse aover heur hen. Helaas had de buurte dat e zene. Ook mien zag’n ze stuntelend mooder oet de hegge plukk’n. D’er is gin schoner vermaak dan leedvermaak! En zo, beste leu, herinnert de deerntjes ons elk jaor weer an dit veurval. Ja, van de buurte moijt hemn, want dankbaardere informanten kunt de deerntjes zich neet wensen. Zo bunt ze ook wal weer.

Gait.

Van Delft naar Berlijn met de trapTrabant

De R1, ook 'Europaradweg', is een fietsweg van Den Haag naar Berlijn. Deze route gaat via Arnhem, bij Groenlo de grens over, en vervolgens via Münster, Goslar en Dessau naar Berlijn. Deze fietstocht was een toevalstreffer. Een paar jaar geleden ben ik eens van mijn woonplaats Delft naar mijn moeder in Goor gefietst in een kleine twee dagen. Het bleek mij toen dat er een duidelijke en mooie fietsroute is naar het oosten, de R1. En zo ontstond het idee door te fietsen tot Berlijn. In de afgelopen paar jaar ben ik in het Hemelvaartsweekend of de Hemelvaartsweek steeds een stuk verder gegaan, met treinvervoer naar het beginpunt en van het voorlopig eindpunt terug. 12 mei 2010 bereikte ik Berlijn. En natuurlijk wil een Kariboe nu weten hoeveel kilometer het was: Nou, zo'n 1300. Daarnaast nog zo'n 200 kilometer extra vanwege veel fietsritten van camping naar stad, en fietsritten binnen de verblijfplaats van dat moment.

De R1 is overigens geen weg om snel op te schieten: Veel kleine paadjes door bossen en langs riviertjes, soms grind, flink kronkelend, en de R1 betekent ook fors dalen en stijgen, vooral in de Harz. Maar mooi is het zeker, en je komt door allerlei leuke plaatsjes en steden, die er om vragen eerst bekeken te worden voor je verder fietst.

Hieronder wat impressies uit mijn reisverslag aan de hand van vier mijlpalen op de route: *Goor, de oude grens met de DDR, de Elbe en Berlijn*. Soms was ik samen met fietspartner Nynke, soms alleen. Vandaar dat het verslag soms in de ik- en soms in de wij-vorm staat.

Eerste mijlpaal: Goor

Het is vrijdagavond en ik ben vanuit Delft over de helft als ik het terrein van de jeugdherberg

in Doorwerth oprijd. Een kleine 100 km met licht zijwaartse tegenwind in de benen.'s Avonds wil ik in de jeugdherberg nog maar één ding: Op de grote tv de aan de gang zijnde voetbalwedstrijd zien in een luie stoel en met een drankje naast me.

De volgende ochtend fiets ik verder. Eenmaal Arnhem voorbij beginnen de plaatsnamen steeds vertrouwder te klinken: Velp, Rheden, Dieren..... In Vorden moet er nieuw water in de bidon en ik krijg een ingeving: Bij Henri. Henri? Hij is de zoon van bevriende collega's van mijn ouders met een meubelbedrijf (Helmink) in Vorden. Rond 1970 liep Henri – hun beoogd opvolger – als zeventienjarige een jaar stage bij ons in Goor in het bedrijf. Bij ons ontmoette hij Ineke de Wit uit de Kloosterlaan, waarmee hij nu al meer dan 30 jaar getrouwd is. Wat een jaartje stage in Goor al niet kan opleveren. Ik herinner me dat ik als kind zeer gefascineerd was door deze romance. Henri begroet me verrast als hij me in zijn zaak ziet aankomen, hij blijkt mijn leven altijd te hebben gevolgd. In de vertrouwde geur van rollen vloerbedekking verorberen we thee en koekjes. Mijn bezoek had hij nooit verwacht. Nee, ik tot vijf minuten voor mijn komst ook niet.

Via Lochem en Diepenheim bereik ik Goor. Die mijlpaal is binnen.

Tweede mijlpaal: de oude DDR

Vertrek uit Goslar. Het is de hele nacht droog, dus mogen we een kurkdroge tent inpakken. Op pad blijkt al snel dat het weer een zware fietsdag zal worden. We nemen bij een kruispunt in het landschap de beslissing vandaag van de R1 af te wijken. De Harz is te zwaar met een volbepakte fiets. Op naar Vienenburg waar we de tourist information zoeken. Een uiterst joviale beambte begint met ons een flesje Jubiläumslikör te geven, cadeautje van de stad bij het 700-jarig bestaan. Vervolgens bespreken we een

alternatieve route die ons wat gemakkelijker verder vervoert.

We gaan op pad en rijden langs Abbenrode en Stapelburg. Daarna is bij Eckenrath de grenspost van het voormalige Oost-Duitsland. Een steen en een klein museumpje bij een Imbiss. We willen graag het museum bekijken, maar de uitbaatster van de Imbiss heeft nu geen tijd. Volle bak vanwege Mittagstisch. Jammer, dan maar een foto. Fietspartner Nynke en ik realiseren ons op een historische plaats te staan. Beide in de afgelopen decennia zo vaak in Oost-Europa geweest, meestal per vliegtuig. Maar hier, naast een grenssteen, bij een onopvallende imbiss met een klein museum, beseffen we goed wat voor wereld we verlaten hebben 20 jaar geleden. De oude DDR. Reden om met een scheutje Jubiläumslikör uit Vienenburg onze fietsen om te dopen tot trapTrabant.

Derde mijlpaal: de Elbe over

De stad Dessau vraagt om een langer verblijf dan één nachtje. Vanaf de Tourist Information doe ik de Bauhausfietsocht. Dessau is de bakermat van de Bauhausarchitectuur en heeft een fietsocht langs alle architectonische bezienswaardigheden (23 km). Ik zie architectuur die *aanraakt*: Spelen met hoogteverschillen, lange raampartijen, 'rondomgebouwen' zonder een duidelijke voorkant, en een vloeiende overgang van buiten naar binnen. Ik zie ook veel regen deze ochtend, en ook die *raakt aan*, behoorlijk zelfs. Ik ben aan het eind zeiknat.

Na deze route haal ik mijn bagage op en ga weer echt op pad. Besluit het advies van de Tourist information hier te volgen en neem vandaag de Elberadweg. De Elbe is een grotendeels noordwaarts lopende rivier die bij Praag ontspringt en via Magdeburg in Cuxhaven (Noord-Duitsland) uitmondt. De Elberadweg is verrassend, slingert in de buurt van de Elbe, met goed geasfalteerde paden. De routebeschrijving volgend steek ik op enig moment met een veerpont de Elbe over. Mijlpaal nummer drie, want aan de overkant

zit ik diep in Oost-Duitsland. De kaartjesverkoper op de veerpont heeft niet door dat de Elbe-oversteek een mijlpaalmomentje voor mij is. Hij knipt mijn kaartje als een NS'er bij zijn zoveelste rondje om de kerk. Maar een foto van mij met trapTrabi en Elbe-achtergrond wil hij met alle plezier maken.

Vierde mijlpaal: Berlijn

Vanuit Wittenberg (Luther's stad) voert de route bijna geheel noordwaarts en nauwelijks meer oostwaarts. Veel bos en paadjes langs het water brengen mij in Potsdam. Hier een heerlijke pastalunch. In gesprek met de eigenaar probeert hij me te overtuigen Potsdam te gaan bezichtigen, omdat het heel mooi is. Weet ik, maar dit driejarige fietsproject loopt vandaag af en ik wil nu zo snel mogelijk naar het eindpunt. Dit paard ruikt de stal, en ook mijn fiets trappelt buiten van ongeduld. Op voor de laatste 35 km naar Berlijn. Sneller dan verwacht komt het gele plaatsnaambordje **Berlin**. Hier heb ik een missie te vervullen. Schoolfeestvlag uit de tas opgediept voor DE FOTO. Dit is vereeuwigd. Het eindpunt, Berlin Hauptbahnhof, blijkt overigens nog 25 km weg. Tja, big city.

12 mei 2010 om half vijf is het moment dat ik de stadscamping vlak achter de Hauptbahnhof op rijd. De bos gladiolen denk ik erbij, maar het gevoel is er niet minder triomfantelijk om. Als het tentje staat en ik ingehuisd en gedoucht ben is het helemaal klaar. Tijd voor telefoon en sms'jes: I did it.

Karin Holthuis

Volbracht, maar niet voldaan

Ik had me opgesteld in het startvak bij de pacers van 03:45, want ik had me voorgenomen 30 km hiermee mee te gaan en vervolgens (afhankelijk van de vorm) me te laten afzakken richting de pacers van 04:00 (waarschijnlijk), mee te blijven lopen (in goede vorm), of zelfs vooruit te kunnen gaan (onwaarschijnlijk). Het eerste rondje lukte dat prima. Ik had zelfs nog een keer tijd om te plassen nabij Losser. Van tevoren had ik iig goed gedronken: 0,8 liter sportdrink en 0,5 liter koffie. En gegeten ook: 6 boterhammen met appelstroop 3 uur voor de start en 1 grote banaan vlak voor de start. Gedurende de eerste 25 km heb ik 3 keer een gel of powerbar gegeten en bijna bij elke drankpost gedronken. Op zo'n beetje 25 km liep ik te dicht langs een dranghek, stootte m'n linkerschoen, struikelde, maar ving me op met de handen. Schaafwonden waren het resultaat, maar verder niks beschadigd. Het was nota bene op een gedeelte wat heel breed en rustig was: Bij het Menzis gebouw, na de spoortunnel. Dit vormde niet de reden dat het later minder ging. Bij de 2^e keer busbaan Roombeek voelde ik wel dat de 03:45 te hoog gerepen was. Ik liet de 03:45 groep gaan. Tot 30 km liep ik nog hard, maar het tempo werd behoorlijk minder. Ik besloot me niet kapot te lopen en ben met tussenpozen gaan wandelen en hardlopen. Zo'n beetje gelijk verdeeld over de resterende tijd. Dat heb ik volgehouden tot de finish (4:14:29 netto). Achteraf vernam ik dat voor vele recreanten de route is ingekort tot ongeveer 35 km, door niet voor een 2^e keer Glanerbrug aan te mogen doen. Hiervan heb ik niks gemerkt. Er reden wel diverse ambulances af en aan. Ik ging gewoon linksom de bocht om (toen hardlopend) bij de "Miro", richting Glanerbrug. Maar ja, het tempo was er uit. Het was meer een kwestie van toch maar uitlopen i.p.v. opgeven. Als het hardlopen joggen wordt en nog maar iets sneller gaat dan (stevig) wandelen, leek me het wandelen een stuk effectiever qua belasting. Op die lange weg tussen Enschede en Glanerbrug (en weer terug) heb ik me van stoplicht naar stoplicht getrokken. Steeds met een stuk wandelen als beloning voor een een

stuk hardlopen. Wel heb ik het zo gedaan, dat ik de laatste 1,5 km hardlopend kon finishen. Achteraf snap ik, waarom de pacers van de 4:00 en de 4:15 me (zonder aanhang) voorbij liepen. Zij mochten wel verder de hele route doen, terwijl de recreanten bij de "Miro" rechtsaf moesten gaan. Ik denk dat ik 1 van de laatste marathonlopers was die nog gewoon door mocht lopen.

Maar: Ik heb gefaald. Ik wilde finishen binnen de 04:00, en dat is niet gelukt.

Het weer was aan de warme kant: 23 graden met zon. Dat werkte niet gunstig. Maar ik vind het geen goed excuus.

Dus: Er moet nog eens een poging worden ondernomen.

Eelco

EEN NIEUWE TRADITIE

Vorig jaar zo goed bevallen, dat we opnieuw met een groep op de fiets naar de Marathon in Enschede zijn geweest. Met op heen- en vooral de terugweg flink wat "stops".

Een foto-impressie:

Bankje in Beckum

Hans Pasman

Ko Stoker

Alice Bomers en Theo Huisstede

Bankje na Beckum op terugweg

Bij Hans en Hermien Pasman in de tuin

Maar Wim Sanders woont ook in Hengevelde, dus... moet de inmiddels ook traditionele warme hap bij cafetaria de Rode Vos in Goor nog even wachten. En dus moet de door een valpartij gewonde Wim Schoterman, die zich

-17-

daar altijd bij ons aansluit, nog maar even geduld hebben.

Bij Wim en Truus Sander in de tuin

Onderweg naar de patat in Goor

We zijn er, eerst maar eens een drankje...

-18-

De bestelling wordt opgenomen

Annie Schoterman showt gewonde eega

Bij Henny Koeleman in de tuin

Van fietsen krijg je dorst....

's Morgens om half tien uit huis vertrokken en 65 kilometer later 's avonds om half tien de fiets thuis weer in de schuur.

Wat hadden we mooi fietsweer! Maar erg zwaar voor de lopers. Het geluid van sirenes van ziekenauto's en politiewagens klonk helaas wel heel erg vaak. Maar onze Kariboebikkels haalden de finish.

Volgend jaar maar weer? Tuurlijk!

Jan Smit

Educatie sponsorloop.

Vrijdagochtend, 23 april, fris maar zonovergoten. Zoals jullie al eerder hebben kunnen lezen in de Lange Adem zou er een educatieve sponsorloop plaatsvinden georganiseerd door de Lionsclub. Zowel Kariboos als wandelvereniging Tempo waren benaderd om organisatorisch hulp te verlenen. Na een paar bijeenkomsten was het die vrijdag dan zover. Acht basisscholen uit de Hof hadden zich aangemeld (groep 7 en 8) en we ontvingen zo'n 240 leerlingen. Kariboos zorgde voor start en finish. We ontvingen de groepen en deelden daarna knapzakjes uit zodat de jeugd op pad ging. Ook hadden wij een prijsvraag samengesteld over de lezingen bij de historisch plekken die de leerlingen bezochten op de route. Daarbij een taart als hoofdprijs in het vooruitzicht gesteld, ging de meute enthousiast op pad. Diverse leerlingen stonden stijf van de zenuwen want ze hadden nog nooit een bos gezien. Of het eng was, was regelmatig de vraag die bij de start gesteld werd.

Na zo'n 2 ½ uur kwamen beetje bij beetje de groepen weer binnen waar ze bij ons een formulier voor de prijsvraag konden ophalen en weer inleveren. Toen iedereen binnen was hebben we alle antwoorden nagekeken en wij waren aangenaam verrast hoe goed er geluisterd en opgelet was, de verschillen waren miniem. Echter basisschool Stedeke uit Diepenheim en Elsen-Herike kwamen als beste uit de bus en mochten 's middags met de taarten naar school.

De organisatie van alle kanten verliep vlekkeloos mede dankzij de gastvrijheid die van de eigenaren van Monte Bello (waar dit alles plaatsvond) mochten ontvangen.

Wij, Henny Koeleman, Jan Haas, Janet Vrielink, Gerrie Hoek en Anja Assink hebben een geweldige ochtend gehad en doen volgend jaar absoluut weer mee.!!!

-22-

6 Juni, een dag met een robijnen randje

-23-

Na de fietstocht

Cabaret

Smartlap

